

سگ گردانی؛ نشانه اختلال شخصیت

دکتر عزیزا...
تاجیک اسماعیلی
روان شناس و استاد
دانشگاه خوارزمی

گاهی برخی افراد به جای انسان ها با سگ و گربه ارتباط برقرار می کنند که یک رابطه بیمارگونه است. چنین افرادی پول های هنگفتی برای خرید و نگهداری از سگ ها، تهیه غذا و ملزومات مورد نیازشان می پردازند اما تا چه میزان دغدغه انسان های نیازمند را دارند و به برقراری روابط انسانی می اندیشند. فرض کنید دانش آموزی در یک خانواده نیازمند زندگی می کند که قادر به استفاده از امکانات تغذیه ای و تحصیلی مطلوب نیست و در چنین شرایطی، چقدر دل مان برای این افراد می سوزد. آیا اشخاص علاقه مند به سگ و گربه هم این حس دلسوزی را دارند؟ در روابط عمیق انسانی، عشق و محبت وجود دارد و ما اینها را از همسر، اعضای خانواده و دیگران دریافت می کنیم و متقابلاً همین احساسات را به آنها هم نشان می دهیم. نمی توان زندگی انسان ها را از این روابط خالی کرد و افراد باید بتوانند پاسخگوی نیازهای یکدیگر باشند. این بنیاد و اساس یک زندگی اجتماعی را تشکیل می دهد. حالا وقتی پای روابط اولیه و بنیادی خانواده و زوجیت به میان می آید، مبادله احساسات به شکل عمیق تری انجام می شود. انسان به عنوان یک موجود رشد یافته به دریافت احترام و شایستگی و منزلت نیاز دارد. حال این نیازها کجا برطرف می شود؟ مشخص است! در روابط انسانی. مسائل بسیار مهمی که انسان در رابطه با سگ و گربه نمی تواند به آن دست پیدا کند.

انسان در طول زندگی خود باید همدلی، احترام و محبت، مسئولیت پذیری را آموزش ببیند و یاد بگیرد و در عین حال این مسائل را هم به فرزند خود و دیگران منتقل کند اما وقتی شخصیت انسان در دوران کودکی خوب شکل نمی گیرد و رشد نمی کند، احترام و همدلی را نمی آموزد و مسئولیت نمی پذیرد، طبیعی است که فرد به اصطلاح خوب بار نمی آید و ابعاد مختلف وجودی شخصیت او رشد نمی کند. اگر افراد بدون داشتن یک نظام ارزشی متقن، پرورش پیدا کنند چه اتفاقی می افتد؟ مشخص است! برای تأمین نیازها و عواطفش به جایی می رود که هم نیازهایش ارضا شود و هم هزینه کمتری پرداخت کند. به اشتراک گذاشتن عواطف انسانی با دیگران هزینه و مسئولیت دارد که باید آن را پذیرفت.

افرادی که به جای انتخاب همدم انسانی، سراغ حیوانات مختلف از جمله سگ و گربه می روند در واقع از پذیرفتن مسئولیت و هزینه کرد روحی و جسمی برای ممنوع قرار می کنند. به جای این که

انسانی عمیق و گسترده است. یعنی کل دنیا باید جمع شود تا او حالش خوب شود اما او هیچ احساس وظیفه ای نسبت به دیگران در خود حس نمی کند. این همان دور شدن انسان از مسئولیت پذیری است. هویت انسان بارش و مسئولیت پذیری و شرح خواسته هایش تعریف می شود.

هنگامی که فردی از دوران کودکی گذر کرد و به بزرگسالی رسید، جامعه انتظار دارد او یک عنصر مفید اثرگذار و دارای توانمندی برای برقراری یک رابطه خوب و انسانی باشد اما وقتی به بلوغ شخصیتی نرسیده باشد در ۵۰ سالگی، وجود همسر و فرزند و خانواده حالش را خوب نمی کند اما با سگ حالش خوب است که نشانه رشد نکردن شخصیت او بوده و یک بحران است.

امروزه جامعه با بحران رشد و تربیت انسانی مواجه است و جامعه صنعتی به جای انسان باهویت، دنبال انسان مصرفی است تا کالایش را به او بفروشد. هرچا انسان دچار پوچی شود به سگ و گربه و سایر مسائل پناه می برد و دنبال این است که حالش خوب شود اما متأسفانه این اتفاق رخ نمی دهد. خوب شدن حال چنین فردی با یک سگ مقطعی است. درست مثل مسکن که درد را تا مدت محدودی تسکین می دهد ولی با تمام شدن اثر تسکینی اش، دوباره آن حالت های ناخوشایند روحی و روانی عود می کند. به اعتقاد من، انسان ها باید بیش از گذشته به معنویات و ارزش های انسانی رو آورند تا حال شان خوب شود و اگر این اتفاق نیفتد برای پر کردن خلأ عاطفی خود مثلاً به یک سگ پناه می برد. ما برای حل مشکلات و خلأ های مان باید دنبال یک راه حل مناسب باشیم اما متأسفانه غرور، این اجازه را نمی دهد.

عواطف انسانی را با یک انسان دیگر به اشتراک بگذارند و به تعالی برسند، سراغ سگ و گربه می روند تا هم برای شان شیرین کاری کند و هم هزینه زیادی نداشته باشد، در حالی که هیچ جایگزینی برای روابط غنی انسانی وجود ندارد. حیوان دوستی، نشان دهنده طبع انسانی است اما این طبع نباید آن قدر سست باشد که با یک باد از بین برود. به همین علت است که تاکید می کنیم اگر انسان خوب رشد نکند، عواطف رقیق و شکستی دارد و چون قادر به برقراری روابط غنی انسانی نیست از روابط صمیمانه و عاشقانه و دوستی کردن فرار کرده و خود را با سگ و گربه مشغول می کند. اگر با این افراد صحبت کنید، می بینید بسیاری از آنها از روابط انسانی گله مند هستند. همه مشکل دارند و پشت ذهن این افراد، نوعی احساس تنهایی ناخودآگاه وجود دارد؛ همان چیزی که امروز دارد جایگزین روابط انسانی عمیق می شود. بعد دیگر وارد کردن سگ به زندگی شخصی، مسائل شرعی و عرفی و اخلاقی است که حیوانات حامل بیماری هایی هستند که مسائل و مشکلات شان با انسان ها متفاوت است. آیا مناسب است که سگ را در همان اتاق و رختخوابی راه دهیم که خودمان از آن استفاده می کنیم. متأسفانه چنین افرادی هرگز به این مسائل فکر نمی کنند و به توصیه های دلسوزانه نیز اهمیت نمی دهند.

هیچ شکی وجود ندارد که علاقه مندان به سگ و سگ گردانی دچار اختلال شخصیت هستند. این که فردی به شما در پارک می گوید پس از جدایی، چندان ارتباطی با خانواده اش ندارد اما حالم با سگم خوب است و همین یک جمله، نشان دهنده نوعی ناپختگی و رشد نکردن شخصیت او برای برقراری یک رابطه

مجلس باید جرم انگاری کند

شده باید منطبق با مقتضیات زمان و مکان باشد. بسیاری از قوانین وضع می شود اما شرایط اجرا ندارد. نگهداری از سگ به عنوان نگهدارنده خانه زمانی معمول بود و کسی هم ایراد نمی گرفت اما زمانه تغییر کرده است و با ایجاد تغییرات، ما به قوانین جدید نیاز داریم که برخاسته از مقبولیت عامه باشد.

می شود. در شهرها به اندازه کافی سروصدا و انواع درگیری های فیزیکی روح و روان مردم را به هم می ریزد، اضافه شدن صدای برخی حیوانات هم مزید بر علت خواهد شد. ضمن این که مجلس ابتدا باید عملی را جرم انگاری کند و سپس پلیس به عنوان مجری قانون وارد عمل شود. قوانین زمانی قابلیت اجرا دارد که آموزش و فرهنگ سازی انجام شده باشد، در غیر این صورت هر قانونی وضع شود ممکن است با بی اعتنایی مردم مواجه شود.

بنابراین ابتدا باید قوانین لازم درخصوص حیوانات مودی و مضر وضع شود که مادر این باره با خلأ قانونی مواجه هستیم. قوانین وضع

جانیافته که گاهی شاهد هستیم سگ های تنومند با قلاده های سنگین در سطح معابر عمومی و پارک ها حضور پیدا کرده و موجب وحشت عمومی می شوند. به نظر من، علاوه بر ایجاد فرهنگ نگهداری از حیوان، باید قائل به تفکیک شویم. حیواناتی که موجب مزاحمت مردم می شوند، باید مشمول قانون شده و حیواناتی که مزاحمتی ندارند، مستثنا شوند. کسی که از سگ نگهداری می کند، حق ایجاد مزاحمت برای همسایه و دیگران را ندارد. نمی شود مظاهر غربی را در زندگی شخصی پیاده کرد اما فرهنگ آن را یاد نگرفت و این تضاد آشکار، موجب بروز مشکل در جامعه

سال گذشته نمایندگان مجلس قرار بود طرحی تهیه کنند که نگهداری از حیوانات مضر و مودی، جرم انگاری شده

و مجازات هایی برای آن تعیین شود. تا این لحظه فکر نمی کنم این طرح که به عنوان الحاق به بحث تعزیرات است، قانونی شده باشد.

در قانون مجازات اسلامی، به کسانی که مرکبی دارند و ایجاد مزاحمت می کنند، اشاره شده اما در مورد سگ خیر. در کشورهای دیگر افراد سعی می کنند مزاحمتی برای دیگران ایجاد نکنند اما در ایران نه تنها فرهنگ استفاده از سگ

عبدالصمد
خرمشاهی
حقوقدان

یک عدد کارت پروانه تاکسیرانی به نام
مصطفی مظهری به شماره ملی
۰۰۱۳۱۴۰۰۹۴ خط میدان ونک، میدان
صنعت مفقود شده و از درجه اعتبار
ساقط می باشد.